

råd til. Selv om man tager besparelse på daginstitution m.v. ind i regnestykket, ja, så er der en månedlig indtægtsnedgang på ca. 2.000 kr., og det er klart, at det er der ingen enlige forsørgere eller lavtlønsfamilier, der har råd til. Derfor er konsekvensen af den nuværende ordning, at den virker socialt skævt.

Vi havde håbet, at der fra regeringens side ville være lidt mere positive tilkendegivelser. Nu må vi så leve i forventningen, forhåbentlig forventnings glæde, i og med at regeringen jo bebuder et børnepolitisk udspil, som måske, vi ved det ikke, men som måske vil imødekomme et bedre socialt sigte i børnepolitikken.

Vi vil under udvalgsforhandlingen forfølge vores intention om at få hævet ydelsen og selvfølgelig også skele til de udspil, der kommer fra regeringen, for at se, om der kan laves nogle forhandlinger dér.

Men vi har også et andet incitament for at fremsætte forslaget netop nu. Det er, at der for tiden pågår forhandlinger mellem Finansministeriet og Kommunernes Landsforening omkring kommunernes fremtidige økonomi, og der ved vi jo, at kommunerne er i en økonomisk trængt situation. Mange af kommunerne er ikke i stand til at leve op til børnepasningsgarantien, og de, der er, har overopfyldt, havde jeg nær sagt, daginstitutionerne til det yderste med børn.

Derfor er der også en vis idé i at lette presset på kommunerne ved at hæve ydelsen for børnepasningsorlov, sådan at man opnår to ting, dels netop at far og mor har mulighed for at være sammen med deres barn i de første leveår, dels at presset på de kommunale daginstitutioner bliver lettet. Så med de bemærkninger, der er faldet, selv om de har været kritiske, lever vi i optimismen og tror og håber på, at vi under udvalgsarbejdet kan overbevise ikke mindst regeringspartierne om, at det er nødvendigt at få et socialt sigte bragt ind i børnepasningsorlovsydelsen. Ellers er den mest logiske konsekvens, at man foreslår den afskaffet, medmindre man vil fastholde den sociale skævvridning, hvad vi ikke håber er tanken fra regeringens side.

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 79 angående lov om orlov (genoprettelse af ydelsen til børnepasningsorlov), hr. Jann Sjursen, har ordet.

Jann Sjursen (KRF):

Oven på statsministerens nytårstale og den forespørgselsdebat, der var her i Folketinget i februar måned om børnefamiliens vilkår, synes jeg ærlig talt, det har været lidt skuffende at høre specielt regeringspartierne reaktioner på det forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, og også på lovforslaget fra Socialistisk Folkeparti.

Jeg synes, det er skuffende, fordi der i både statsministerens tale og også i forbindelse med forespørgselsdebatten i februar måned blev lagt utrolig stor vægt på, at nu skulle der skabes større sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, og så sker der sådan set ikke noget.

Det, der er sket på familieområdet de senere år, er faktisk ikke ret meget; jeg vil tværtimod sige, at det er gået ned ad bakke, ikke mindst når man ser på orlovsordningen som sådan. Og det, jeg måske synes der er mest ærgerligt, når man har lyttet til debatten i dag, er, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet helt åbenbart betragter orlovsordningen som en eller anden form for konjunkturregulator: Når det går godt og der er mange ledige, ja, så kan vi godt have en god børnepasningsorlov, så kan vi godt være med til at skabe mere sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, men når det går dårligt – altså set fra børnefamiliernes side – og der er mange i arbejde, er der altså heller ikke mulighed for, at man får skabt bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv. Det er at vende tingene på hovedet, sådan som vi ser det i Kristeligt Folkeparti.

Flere har været inde på, at man skal se tingen i sammenhæng og også i sammenhæng med det, som regeringen kommer med senere, og det er da fornuftigt nok. Man kan jo sige, at regeringen skulle være kommet med sine forslag på nuværende tidspunkt. Man blev selvfølgelig afbrudt af et folketingsvalg og en afstemningskampagne, men alligevel synes jeg ikke, at man helt kan undslå sig og sige, at så kan man ikke se på en enkelt brik, nemlig børnepasningsorloven.

For konsekvenserne af det forlig, som blev indgået i 1995, er helt klare for alle og enhver: Regeringspartierne, også dengang med Centrum-Demokraternes deltagelse, og så Venstre og De Konservative har været med til at forringe børnepasningsorloven så voldsomt, at orlovstallene er raslet ned i de senere år. Fra at have været oppe på omkring 50.000 forældre på orlov i 1994 – i FN's familieår i øvrigt – ja, så er